

A barangolás dicsérete

az eltévedés tart csak szabadon
telített csöndje az elveszésnek
a magamra hagyottság izgalma

az ösvény felett illat hömpölyög
gondolatlavina gördül, még két
kanyar, csukott szemmel, akármerre

kéken gőzölgőn jó az alkonyat
zajok bújnak át a sátor vásznán
bárki közelít, hagyom, hogy féljen

fala hull a mozdulatlanságnak
elérhetetlenné lesz az apró
törékennyé, ami határtalan

egyensúlyozom a távlatok közt
határfelszelek, erdőmerülök
ösztön-zök, lépek, önsétáltatok

útoázis vagyok s utcaficam
tájhorzsolok, éter-futárcodok
hozzád, testes, gyönyörű magányom

völgy nélküli, kanyar folyók visznek
ér-telmezés vár, harsány csermelycsend
s emlékké szór szét majd az esti szél

Budapest, 2023. október 19.